

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 16. júla 2009*

Vo veci C-427/07,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 14. septembra 2007,

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Recchia, P. Oliver a J.-B. Laignelot, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Írsku, v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. Collins, SC, a D. McGrath, BL, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (spravodajca) a C. Toader,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. novembra 2008,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 15. januára 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Svojou žalobou Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Írsko si tým, že:

— v súlade s článkom 2 ods. 1 a článkom 4 ods. 2 až 4 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenenej

a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151, ďalej len „smernica 85/773, zmenená a doplnená smernicou 97/11“), neprijalo všetky nevyhnutné opatrenia, aby pred udelením povolenia všetky projekty, ktoré môžu mať podstatný vplyv na životné prostredie a ktoré patria do kategórie výstavba ciest uvedenej v prílohe II bode 10 písm. e) smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, boli predmetom postupu povolenia a posúdenia ich vplyvov na životné prostredie, tak ako to vyplýva z článkov 5 až 10 tejto zmenenej a doplnenej smernice, a

- neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 3 bodmi 1 a 3 až 7 a článkom 4 bodmi 1 až 6 smernice 2003/35/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia, a ktorou sa menia a dopĺňajú s ohľadom na účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti, smernice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 156, s. 17; Mim. vyd. 15/007, s. 466), alebo v každom prípade o nich neinformovalo Komisiu,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, a z článku 6 smernice 2003/35.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Smernica 2003/35

2 Článok 1 smernice 2003/35 stanovuje:

„Cieľom tejto smernice je prispieť k vykonávaniu záväzkov vyplývajúcich z Árhuského dohovoru [o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia], najmä:

- a) zabezpečením účasti verejnosti pri vypracovávaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia;
- b) zlepšovaním účasti verejnosti a zabezpečením ustanovení o prístupe k spravodlivosti v smerniciach Rady 85/337... a 96/61/ES.“

3 V zmysle článku 6 smernice 2003/35:

„Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 25. júna 2005. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.“

Smernica 85/337

4 Podľa článku 1 ods. 2 smernice 85/337, zmeneného a doplneného článkom 3 bodom 1 smernice 2003/35:

„...“

,verejnosť“ znamená: jednu alebo viacero fyzických osôb, alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny;

„dotknutá verejnosť“ znamená: verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá, alebo má záujem na postupoch environmentálneho rozhodovania uvedeneného v článku 2 ods. 2 [ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá postupmi environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 alebo ktorá má na nich záujem — *neoficiálny preklad*]; na účely tejto definície sa má za to, že mimovládne organizácie, podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce požiadavky vnútroštátneho práva, majú záujem.“

- 5 Podľa článku 2 ods. 1 a 3 smernice 85/337, zmeneného a doplneného článkom 3 bodom 3 smernice 2003/35:

„1. Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pred udelením povolenia všetky projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu, okrem iného, ich charakteru, veľkosti, alebo umiestnenia, budú podliehať postupu povolenia a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov. Tieto projekty sú definované v článku 4.

...

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 môžu členské štáty vo výnimočných prípadoch určitý projekt úplne alebo čiastočne vyňať z ustanovení tejto smernice.

V tomto prípade členské štáty:

- a) zvážia, či nie je vhodná iná forma posudzovania;
- b) sprístupnia dotknutej verejnosti informácie získané pri iných formách posudzovania uvedených v bode a), informácie týkajúce sa rozhodnutia o výnimke a dôvody jej udelenia;

...“

6 Článok 4 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, stanovuje:

„1. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, projekty uvedené v prílohe I podliehajú posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

2. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, členské štáty určia pre projekty uvedené v prílohe II na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu,

alebo

b) prahov alebo kritérií stanovených členskými štátmi,

či budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať oba postupy uvedené v písm. a) a b).

3. Ak sa vykonáva skúmanie každého jednotlivého prípadu, alebo ak sú stanovené prahy alebo kritériá pre potreby článku 2, vezmú sa do úvahy príslušné výberové kritéria uvedené v prílohe III.

4. Členské štáty zabezpečia, že rozhodnutie vydané príslušnými orgánmi podľa odseku 2 bude k dispozícii verejnosti.“

7 Článok 5 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, stanovuje:

„1. V prípade projektov, ktoré sa podľa článku 4 musia podrobiť posúdeniu dopadu na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10, členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby navrhovateľ predložil vo vhodnej forme informácie, ktoré sú uvedené v prílohe IV, ak:

- a) členské štáty považujú tieto informácie vzhľadom na dané štádium postupu pri udeľovaní povolenia a vzhľadom na špecifické charakteristiky daného projektu alebo určitého typu projektov a vzhľadom na prípadne dotknuté zložky životného prostredia za dôležité;

- b) členské štáty považujú za odôvodnené žiadať od navrhovateľa zhromaždenie týchto informácií vzhľadom na súčasný stav poznania a metód posudzovania.

...

3. Informácia, ktorú má poskytnúť navrhovateľ v súlade s odsekom 1, musí obsahovať minimálne:

— popis projektu s informáciou o mieste, projektovom riešení a veľkosti projektu,

- popis predpokladaných opatrení s cieľom zabrániť, znížiť, a ak je to možné, odstrániť podstatné nepriaznivé vplyvy,

- údaje potrebné na určenie a posúdenie hlavných vplyvov, ktoré by projekt mal na životné prostredie,

- náčrt hlavných alternatív vypracovaných navrhovateľom a určenie hlavných dôvodov pre jeho výber so zreteľom na environmentálne vplyvy,

- netechnický súhrn informácií uvedených v predchádzajúcich zarážkach.

...“

- 8 Článok 6 ods. 2 až 6 smernice 85/337, zmenený a doplnený článkom 3 bodom 4 smernice 2003/35, znie:

„2. Verejnosť je informovaná v rannom štádiu procesu environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 a najneskôr, akonáhle sa môže rozumne poskytnúť informácia, buď prostredníctvom verejných oznamov, alebo inými vhodnými prostriedkami, ako sú elektronické médiá, ak sú k dispozícii, o týchto záležitostiach:

- a) žiadosť o povolenie;

- b) fakt, že projekt podlieha procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie a kde je to relevantné, fakt, že sa uplatňuje článok 7;

- c) podrobnosti o príslušných orgánoch zodpovedných za prijatie rozhodnutia, o tých, u ktorých sa dajú získať relevantné informácie, o tých, ktorým sa môžu zasielať pripomienky alebo otázky a podrobnosti o časovom rozvrhu zasielania pripomienok alebo otázok;

- d) povaha možných rozhodnutí alebo, ak je jedno, návrhu rozhodnutia [povaha možných rozhodnutí alebo návrh rozhodnutia, ak existuje — *neoficiálny preklad*];

- e) uvedenie dostupnosti informácií zhromaždených podľa článku 5;

- f) uvedenie časov a miest kde, a prostriedkov, ktorými sa relevantné informácie sprístupnia;

- g) podrobnosti zabezpečenia účasti verejnosti podľa odseku 5 tohto článku.

3. Členské štáty zaistia, aby sa v rozumnom časovom rámci sprístupnili dotknutej verejnosti:

- a) všetky informácie zhromaždené podľa článku 5;
- b) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavnej správy a odporúčania vydané príslušnému orgánu alebo orgánom v čase, keď je dotknutá verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2 tohto článku;
- c) v súlade s ustanoveniami smernice 2003/4/ES Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí... iné informácie ako sú uvedené v odseku 2 tohto článku, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie v súlade s článkom 8 a ktoré sa stanú dostupnými po informovaní príslušnej verejnosti v súlade s odsekom 2 tohto článku.

4. Dotknutej verejnosti sa poskytnú včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa procesov environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 a na tento účel je oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, kým sú ešte príslušnému orgánu alebo orgánom otvorené všetky možnosti, predtým ako sa rozhodne o žiadosti o povolenie.

5. Podrobné úpravy informovania verejnosti (napríklad vyvesenie plagátov v určitom okruhu alebo zverejnenie v miestnej tlači) a konzultácií s dotknutou verejnosťou (napríklad písomnými zásielkami alebo prostredníctvom verejnej ankety) určia členské štáty.

6. Poskytnú sa primerané časové rámce pre rozličné fázy, poskytujúce dostatočný čas na informovanie verejnosti a na prípravu a efektívnu účasť dotknutej verejnosti na environmentálnom rozhodovaní, ktoré podliehajú ustanoveniam tohto článku.“

- 9 Článok 7 smernice 85/337, zmenený a doplnený článkom 3 bodom 5 smernice 2003/35, stanovuje:

„1. Ak si je členský štát vedomý, že projekt má pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie iného členského štátu, alebo ak o to členský štát, ktorý bude pravdepodobne významne dotknutý požiada, zašle členský štát, na ktorého území sa projekt plánuje uskutočniť, dotknutému členskému štátu čo najskôr a nie potom, ako [čo najskôr a najneskôr vtedy, keď — *neoficiálny preklad*] informuje vlastnú verejnosť, *inter alia*:

a) opis projektu, spolu so všetkými dostupnými informáciami o jeho možných cezhraničných vplyvoch;

b) informácie o povahe rozhodnutia, ktoré sa môže prijať,

a poskytne druhému členskému štátu primeraný čas, v ktorom má uviesť, či si želá zúčastniť sa procesu environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2, a môže zahrnúť informácie uvedené v odseku 2 tohto článku.

2. Ak členský štát, ktorý prijme informácie podľa odseku 1 uvedie, že sa plánuje zúčastniť procesov environmentálneho rozhodovania uvedených v článku 2 ods. 2, členský štát, na ktorého území sa projekt plánuje uskutočniť, zašle, ak tak ešte neučinil, dotknutému členskému štátu informácie požadované na poskytnutie podľa článku 6 ods. 2 a sprístupnenie podľa článku 6 ods. 3 písm. a) a b).

...

5. Podrobné úpravy na vykonanie tohto článku môžu určiť dotknuté členské štáty a musia byť také, aby umožnili dotknutej verejnosti na území dotknutého členského štátu efektívnu účasť na procesoch environmentálneho rozhodovania o projekte, uvedených v článku 2 ods. 2.“

10 Článok 9 smernice 85/337, zmenený a doplnený článkom 3 bodom 6 smernice 2003/35, stanovuje:

„1. Ak sa rozhodlo o udelení alebo zamietnutí povolenia, príslušný orgán alebo orgány o tom informujú verejnosť v súlade s vhodnými postupmi a sprístupnia verejnosti tieto informácie:

— obsah rozhodnutia a akékoľvek podmienky s ním spojené,

- po preskúmaní záujmov a stanovísk dotknutej verejnosti, hlavné dôvody a zretele, na ktorých sa rozhodnutie zakladá, vrátane informácií o procese účasti verejnosti,

- opis, ak je to potrebné, hlavných opatrení na predchádzanie, zníženie a ak je to možné, kompenzácie závažných nepriaznivých účinkov.

2. Príslušný orgán alebo orgány informujú každý členský štát, s ktorým sa uskutočnili konzultácie podľa článku 7 tým, že mu zašlú informácie uvedené v odseku 1 tohto článku.

Členské štáty, s ktorými sa uskutočnili konzultácie zaistia, že informácie sa sprístupnia vhodným spôsobom dotknutej verejnosti na ich vlastnom území.“

¹¹ Článok 10a smernice 85/337, zavedený článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, znie:

„Členské štáty zaistia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť:

a) ktorá má dostatočný záujem [na konaní — *neoficiálny preklad*], alebo

- b) ak pretrváva porušovanie [ktorá tvrdí, že došlo k porušeniu — *neoficiálny preklad*] práva v prípadoch, kde to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku,

mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku [aktu — *neoficiálny preklad*] alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení tejto smernice o účasti verejnosti.

Členské štáty určia, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky [akty — *neoficiálny preklad*] alebo nečinnosť.

O tom, čo predstavuje dostatočný záujem [na konaní — *neoficiálny preklad*] a porušovanie práva, rozhodnú členské štáty v súlade s cieľom poskytnúť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 1 odsek 2, považuje za dostatočný na účely pododseku a) tohto článku. Tieto organizácie sa tiež považujú za nositeľov práv, ktoré môžu byť poškodené v zmysle písm. b) tohto článku.

Ustanovenia tohto článku nevylučujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka uplatnenia správnych opravných prostriedkov pred súdnymi opravnými prostriedkami, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.

Každé takéto konanie musí byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé.

S cieľom posilniť účinnosť ustanovení tohto článku, členské štáty zabezpečia, aby boli verejnosti dostupné praktické informácie o prístupe k správneému a súdneému preskúmaniu.“

- 12 Príloha II smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, vymenúva projekty, na ktoré sa vzťahuje článok 4 ods. 2 tejto zmenenej a doplnenej smernice. V bode 10 uvedenej prílohy s názvom „Infraštruktúrne projekty“ sa v písm. e) uvádza výstavba ciest, prístavov a prístavných zariadení, vrátane rybárskych prístavov (projekty neobsiahnuté v prílohe I).

Smernica 96/61/ES

- 13 Podľa článku 2 bodov 13 a 14 smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80), zmeneného a doplneného článkom 4 bodom 1 smernice 2003/35:

„13. ‚verejnosť‘ znamená: jednu alebo viacero fyzických osôb, alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny;

14. ‚dotknutá verejnosť‘ znamená: verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá, alebo má záujem na postupoch environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 [ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá rozhodnutím týkajúcim sa vydania alebo obnovenia povolenia alebo podmienok, ktoré sa ne neho viažu, alebo má v tejto súvislosti záujem — *neoficiálny preklad*]; na účely tejto definície má sa za to, že mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce požiadavky vnútroštátneho práva, majú záujem.“

14 Článok 15 ods. 1 a 5 smernice 96/61, zmenený a doplnený článkom 4 bodom 3 smernice 2003/35, znie:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby dotknutá verejnosť dostala včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa konaní o:

- vydání povolenia na nové zariadenia,

- vydání povolenia na akúkoľvek podstatnú zmenu prevádzkovania zariadenia,

- aktualizácii povolenia alebo podmienok povolenia pre zariadenie v súlade s článkom 13 ods. 2 prvou zarážkou.

Na účely takejto účasti sa uplatňujú postupy uvedené v prílohe V.

...

5. Ak sa prijalo rozhodnutie, príslušný orgán informuje verejnosť v súlade s príslušnými postupmi a sprístupní verejnosti tieto informácie:

- a) obsah rozhodnutia, vrátane kópie povolenia a akýchkoľvek podmienok a následných aktualizácií; a

- b) po preskúmaní záujmov a stanovísk dotknutej verejnosti, hlavné dôvody a zretele, na ktorých sa rozhodnutie zakladá, vrátane informácií o procese účasti verejnosti.“

15 Článok 15a smernice 96/61, zavedený článkom 4 bodom 4 smernice 2003/35, stanovuje:

„Členské štáty zaistia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť:

- a) ktorá má dostatočný záujem [na konaní — *neoficiálny preklad*], alebo

- b) ak pretrváva porušovanie [ktorá tvrdí, že došlo k porušeniu — *neoficiálny preklad*] práva v prípadoch, kde to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku,

mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku [aktu — *neoficiálny preklad*] alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení tejto smernice o účasti verejnosti.

Členské štáty určia v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky [akty — *neoficiálny preklad*] alebo nečinnosť.

O tom, čo predstavuje dostatočný záujem [na konaní — *neoficiálny preklad*] a porušovanie práva, rozhodnú členské štáty v súlade s cieľom poskytnúť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 2 ods. 14 považuje za dostatočný na účely písm. a) tohto článku. Tieto organizácie sa považujú za také, že ich práva môžu byť poškodené na účely písm. b) tohto článku.

Ustanovenia tohto článku nevyklúčujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka uplatnenia správnych opravných prostriedkov pred súdnymi opravnými prostriedkami, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.

Každé takéto konanie musí byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé.

S cieľom posilniť účinnosť ustanovení tohto článku, členské štáty zabezpečia, aby boli verejnosti dostupné praktické informácie o prístupe k správne a súdne preskúmaniu.“

Vnútroštátna právna úprava

¹⁶ Podľa spojených ustanovení článku 176 zákona o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2000 (Public Act n° 30/2000, Planning and Development Act 2000), zmeneného a doplneného zákonom o územnom plánovaní a rozvoji (strategická infraštruktúra)

z roku 2006 [Public Act n° 27/2006, Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act, 2006, Order 2006, S. I. n° 525/2006] (ďalej len „PDA“), a prílohy 5 nariadenia o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2001 (Planning and Development Regulations 2001, S. I. n° 600/2001) sú správa o dosahu na životné prostredie a posúdenie vplyvov na životné prostredie povinné v súvislosti s niektorými projektmi v prípade, že sú prekročené isté hraničné hodnoty, pričom medzi tieto projekty nepatrí osobitná kategória projektov súkromných ciest.

- 17 Súdne preskúmanie („judicial review“) je upravené v Order 84 Pravidiel vyšších súdov (Rules of the Superior Courts), pričom tieto súdy sú za istých podmienok príslušné na preskúmanie rozhodnutí súdov a správnych orgánov.
- 18 V rámci súdneho preskúmania možno predložiť verejnoprávne, ako aj súkromnoprávne dôvody, pričom tradičné verejnoprávne dôvody sa týkajú preskúmania prekročenia právomocí a preskúmania výkonu právomocí uvedených súdov a správnych orgánov.
- 19 Súdne preskúmanie je konaním pozostávajúcim z dvoch etáp. Žiadosť o povolenie začať takéto preskúmanie musí byť predložená súdu a musí obsahovať odôvodnenie identifikujúce požadovanú nápravu a vyhlásenie uvádzajúce skutkové okolnosti, na ktorých sa žiadosť zakladá. V prípade udelenia povolenia môže navrhovateľ iniciovať konanie o súdnom preskúmaní.
- 20 Na návrhy na súdne preskúmanie podané proti príslušným orgánom v oblasti urbanizmu sa uplatňuje osobitný zákonný postup upravený v článkoch 50 a 50 A PDA.

21 Podľa článku 50 A ods. 3 PDA:

„Súd neudelí povolenie podľa článku 50 predtým, ako bude presvedčený:

- a) že existujú závažné dôvody na určenie, že rozhodnutie alebo dotknutý akt sú neplatné alebo musia byť vyhlásené za neplatné, a

- b) že
 - i) navrhovateľ má vážny záujem na činnosti, ktorá je predmetom žiadosti, alebo

 - ii) pokiaľ sa rozhodnutie alebo dotknutý akt týkajú projektu identifikovaného na základe v súčasnosti účinného článku 176 alebo na základe ustanovení prijatých podľa tohto článku ako projektu, ktorý by mohol mať dôležitý vplyv na životné prostredie, a navrhovateľ
 - I) je inštitúciou alebo organizáciou (odlišnou od štátneho orgánu, orgánu verejnej moci alebo organizácie alebo vládnej agentúry), ktorej ciele a úlohy sa týkajú propagácie ochrany životného prostredia,

II) sledoval tieto ciele a úlohy počas obdobia dvanástich mesiacov pred dátumom podania žiadosti a

III) spĺňa (prípadné) podmienky, ktoré podnik alebo organizácia musia spĺňať podľa článku 37 ods. 4 písm. d) bodu iii) v prípade opravného prostriedku podaného na základe článku 37 ods. 4 písm. c) [a na tento účel sa uplatní každá podmienka uložená článkom 37 ods. 4 písm. e) bodom iv) tak, že odkaz na skupinu činností, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie, proti ktorému je podaný opravný prostriedok, je potrebné vykladať ako odkaz na skupinu činností, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie alebo akt, ktorý je predmetom žiadosti o povolenie stanovenej v článku 50].“

22 Článok 50 A ods. 4 PDA spresňuje, že vyžadovaný vážny záujem nie je obmedzený na záujmy týkajúce sa nehnuteľností alebo na finančné záujmy.

23 Článok 50 A ods. 10 a 11 písm. b) PDA zaväzuje súdy, aby sa konaniami, v ktorých rozhodujú, zaoberali so všetkou starostlivosťou, ktorú umožňuje riadny výkon spravodlivosti. Článok 50 A ods. 12 PDA umožňuje prijať dodatočné pravidlá vedúce k urýchleniu konania.

Konanie pred podaním žaloby

24 Komisia v tejto žalobe spojila výhrady vyplývajúce z dvoch konaní pred podaním žaloby.

- 25 Komisia po prvé v priebehu roka 2001 podala proti Írsku sťažnosť týkajúcu sa škody spôsobenej projektom súkromnej cesty v pobrežnej oblasti nachádzajúcej sa v Commogue Marsh, Kinsale, v grófstve Cork. 18. októbra 2002 zaslala Írsku výzvu, v ktorej poukázala na to, že v súvislosti s dotknutým projektom zrejme nebolo udelené žiadne povolenie a neuskutočnilo sa žiadne predchádzajúce posudzovanie vplyvov tohto projektu na životné prostredie, a to napriek citlivej povahe miesta, čo je v rozpore s požiadavkami stanovenými smernicou 85/337 zmenenej a doplnenej smernicou 97/11.
- 26 Tento členský štát na uvedenú výzvu odpovedal 5. marca 2003, pričom poukázal na to, že dotknutý projekt je súčasťou stavby, ktorá bola predmetom povolenia.
- 27 Keďže Komisiu táto odpoveď neuspokojila, 11. júla 2003 zaslala odôvodnené stanovisko, v ktorom Írsko vyzvala, aby prijalo opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 85/337, zmenenou a doplnenou smernicou 97/11, v lehote dvoch mesiacov od doručenia uvedeného stanoviska.
- 28 Listom z 9. septembra 2003 Írsko požiadalo o predĺženie lehoty dvoch mesiacov, aby mohlo na odôvodnené stanovisko odpovedať, a odpoveď zaslalo v liste z 10. novembra 2003.
- 29 Po druhé Komisia 28. júla 2005 zaslala Írsku výzvu týkajúcu sa prebratia smernice 2003/35, v ktorej tento členský štát vyzýva, aby jej v lehote dvoch mesiacov od doručenia výzvy predložil svoje pripomienky.
- 30 Írsko odpovedalo listom zo 7. septembra 2005, v ktorom pripustilo, že smernicu 2003/35 prebralo len čiastočne.

- 31 Komisia zaslala 19. decembra 2005 odôvodnené stanovisko, v ktorom Írsko vyzvala, aby prijalo opatrenia na dosiahnutie súladu s uvedenou smernicou v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.
- 32 V liste zo 14. februára 2006 Írsko spresnilo, že opatrenia na prebratie smernice boli v štádiu prípravy.
- 33 Komisia zaslala 18. októbra 2006 doplňujúce odôvodnené stanovisko, v ktorom Írsko žiadala o prijatie opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s ním, a to v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia. Tento členský štát odpovedal 27. februára 2007, po uplynutí lehoty stanovenej Komisiou.
- 34 Keďže Komisiu odpovede Írska v rámci konania pred podaním žaloby neuspokojili, podala v zmysle článku 226 druhého odseku ES túto žalobu.

O žalobe

- 35 Žaloba Komisie spočíva na dvoch výhradách.

O prvej výhrade

Argumentácia účastníkov konania

- 36 Komisia sa domnieva, že výstavba súkromnej cesty predstavuje infraštruktúrny projekt spadajúci do prílohy II bodu 10 písm. e) smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, a že írske orgány sú preto na základe článku 2 tejto zmenenej a doplnenej smernice povinné zabezpečiť, aby pred udelením povolenia boli takéto projekty posúdené z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie, ak existuje predpoklad, že môžu mať na životné prostredie podstatný vplyv.
- 37 Írska právna úprava preto tým, že obmedzila požiadavku uskutočnenia posúdenia vplyvov na životné prostredie len na projekty verejných ciest navrhované verejnými orgánmi, nedodrжала požiadavky Spoločenstva.
- 38 Írsko tvrdí, že projekty výstavby súkromných ciest — v súvislosti s ktorými nespochybňuje, že spadajú do prílohy II bodu 10 písm. e) smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11 — sú takmer stále neoddeliteľnou súčasťou iných projektov, ktoré podliehajú povinnosti posudzovania ich vplyvov na životné prostredie podľa spojených ustanovení článku 176 PDA a prílohy 5 nariadenia o územnom plánovaní a rozvoji z roku 2001, ak môžu mať na životné prostredie podstatný vplyv.
- 39 Tento členský štát okrem toho pripúšťa, že v smernici 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, sa nerozlišuje medzi súkromnými a verejnými cestnými projektmi, a poukazuje na to, že má v úmysle svoju právnu úpravu zmeniť tak, aby všetky cestné projekty spadali do jednej kategórie podliehajúcej požiadavke posudzovania vplyvov na životné prostredie v prípade, že projekt môže mať podstatný vplyv na životné prostredie.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 40 Podľa článku 4 ods. 2 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, členské štáty určia v súvislosti s projektmi, ktoré patria do tried uvedených v prílohe II tejto zmenenej a doplnenej smernice, buď na základe skúmania každého jednotlivého prípadu, alebo na základe stanovených prahov alebo kritérií, či tieto projekty budú podliehať posúdeniu ich vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10 tejto smernice. V zmysle rovnakého ustanovenia sa môžu členské štáty tiež rozhodnúť uplatňovať oba uvedené postupy.
- 41 Aj keď členské štáty tak majú k dispozícii voľnú úvahu na spresnenie istých typov projektov, ktoré majú byť predmetom posúdenia, alebo na určenie prahov a/alebo kritérií, ktoré sa budú používať, táto voľná úvaha je obmedzená povinnosťou stanovenou v článku 2 ods. 1 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, aby projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie okrem iného z dôvodu svojho charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, podliehali posúdeniu ich vplyvov (pozri rozsudky z 24. októbra 1996, Kraaijeveld a i., C-72/95, Zb. s. I-5403, bod 50; z 28. februára 2008, Abraham a i., C-2/07, Zb. s. I-1197, bod 37, ako aj z 30. apríla 2009, Mellor, C-75/08, Zb. s. I-3799, bod 50).
- 42 V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že členský štát, ktorý stanoví kritériá a prahy na takej úrovni, že v praxi sa povinnosti posúdenia vplyvov na životné prostredie vopred vyhne celá trieda projektov, prekročí mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje v zmysle článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 uvedenej zmenenej a doplnenej smernice, okrem prípadu, keď by všetky vylúčené projekty mohli byť na základe všeobecnej analýzy považované za projekty, ktoré nemôžu mať podstatný vplyv na životné prostredie (pozri rozsudky Kraaijeveld a i., už citovaný, bod 53, ako aj zo 16. septembra 1999, WWF a i., C-435/97, Zb. s. I-5613, bod 38).
- 43 Ako projekty, ktoré spadajú do článku 4 ods. 2 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, uvádza príloha II bod 10 písm. e) tejto zmenenej a doplnenej smernice „výstavbu ciest“.

- 44 V tejto súvislosti z írskej právnej úpravy platnej v čase uplynutia lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku vyplývalo, že tým, že projekty výstavby súkromných ciest podliehali posúdeniu ich vplyvov na životné prostredie len v prípade, že boli súčasťou iných projektov, ktoré spadali do pôsobnosti smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, a na ktoré sa vzťahovala povinnosť posúdenia, sa posúdeniu vplyvov na životné prostredie vyhol akýkoľvek izolovane uskutočnený projekt súkromnej cesty, a to aj v prípade, že by mohol mať na životné prostredie podstatný vplyv.
- 45 Okrem toho je potrebné poukázať na to, že kritérium súkromnej alebo verejnej povahy cesty nemá v súvislosti s uplatniteľnosťou prílohy II bodu 10 písm. e) smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, nijaký význam.
- 46 Prvá výhrada je preto dôvodná.

O druhej výhrade

- 47 Z poslednej verzie písomných vyjadrení Komisie vyplýva, že podľa jej názoru a vzhľadom na späťvzatie výhrad týkajúcich sa článku 4 bodov 1, 5 a 6 smernice 2003/35 je prebratie právnej úpravy Spoločenstva zo strany Írska neúplné, pokiaľ ide o článok 3 body 1 a 3 až 7 a článok 4 body 2 až 4 tejto smernice, z čoho vyplýva nesplnenie povinností vyplývajúcich z článku 6 tejto smernice.
- 48 Okrem toho sa Komisia v každom prípade domnieva, že Írsko v stanovených lehotách neoznámilo ustanovenia, ktoré mali vyššie uvedené články prebrať, čo je v rozpore s uvedeným článkom 6.

- 49 Druhá výhrada Komisie a jej jednotlivé časti, tak ako bola v podstate vyjadrená Komisiou, sa teda týka výlučne neexistencie prebratia niektorých ustanovení smernice 2003/35, ako to napokon Komisia sama na pojednávaní potvrdila, a kvalita prebratia preto nemôže byť predmetom kritiky, pričom Komisia sa na ňu nemôže v rámci prejednávanej veci účinne odvolávať.
- 50 Okrem toho je potrebné uviesť, že ustanovenia PDA uvedené v tejto žalobe sú ustanoveniami, ktoré vyplývajú zo zmien a doplnení zavedených novelou z roku 2006 uvedenou v bode 16 tohto rozsudku, tak ako to uviedla generálna advokátka v bode 53 návrhov, keďže tieto zmeny a doplnenia nadobudli účinnosť 17. októbra 2006, teda pred uplynutím lehoty určenej v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku.

O požiadavke prebratia ustanovení článku 3 bodu 1 smernice 2003/35

— Argumentácia účastníkov konania

- 51 Pokiaľ ide o článok 3 bod 1 smernice 2003/35, Komisia tvrdí, že írske orgány musia prijať ustanovenia, ktoré budú garantovať, že pojmy „verejnosť“ a „dotknutá verejnosť“ nebudú v írskej právnej úprave definované obmedzenejšie ako v smernici 2003/35. Zdôrazňuje najmä, že práva priznané mimovládny organizáciám nie sú dostatočne zabezpečené, tak ako to vyplýva z judikatúry, napriek tomu, že uvedená smernica im ako dotknutej verejnosti určité práva priznáva.
- 52 Írsko odpovedá, že vo svetle všeobecnej povinnosti vykladať vnútroštátne právo v súlade s ustanoveniami práva Spoločenstva, ktorá sa vzťahuje najmä na súdy, nie je zavedenie právnych noriem definujúcich pojmy „verejnosť“ a „dotknutá verejnosť“

nevyhnutné na to, aby tieto definície nadobudli plný účinok. Írsko dodáva, že novopriznané práva už boli garantované pre celú verejnosť a nie je potrebné zavádzať osobitnú definíciu pojmu „dotknutá verejnosť“.

- 53 Írsko tiež tvrdí, že v zmysle článku 50 A ods. 3 písm. b) bodu ii) PDA sú mimovládne organizácie, ktoré podporujú ochranu životného prostredia, oslobodené od povinnosti preukázať vážny záujem.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- 54 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry si prebratie smernice do vnútroštátneho práva nevyžaduje nevyhnutne formálne a doslovné prebratie jej ustanovení do výslovnej a špecifickej právnej normy a môže sa obmedziť na všeobecný právny kontext, pokiaľ tento skutočne zabezpečí plné uplatnenie smernice dostatočne jasným a presným spôsobom (pozri najmä rozsudky zo 16. novembra 2000, Komisia/Grécko, C-214/98, Zb. s. I-9601, bod 49; zo 7. decembra 2000, Komisia/Francúzsko, C-38/99, Zb. s. I-10941, bod 53, a z 30. novembra 2006, Komisia/Luxembursko, C-32/05, Zb. s. I-11323, bod 34).
- 55 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že aby mohla byť splnená požiadavka právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby v prípade, že cieľom smernice je založiť práva jednotlivcov, nositelia práv mohli v plnom rozsahu tieto práva poznať, musia byť ustanovenia smernice vykonané dostatočne špecificky, presne a jasne, tak, aby mali nespochybniteľnú záväznosť (pozri najmä rozsudky z 13. marca 1997, Komisia/Francúzsko, C-197/96, Zb. s. I-1489, bod 15; zo 4. decembra 1997, Komisia/Taliansko, C-207/96, Zb. s. I-6869, bod 26, a Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 34).

- 56 Berúc do úvahy cieľ článku 3 bodu 1 smernice 2003/35, spočívajúci v tom, že k definíciám uvedeným v článku 1 ods. 2 smernice 85/337 sa dopĺňajú nové definície, a v tom, že v zmysle smernice 85/337 sa vymedzuje pojem „dotknutá verejnosť“, a napriek tomu, že smernica 2003/35 paralelne priznáva takejto verejnosti nové práva, zo skutočnosti, že tieto definície neboli výslovne prevzaté do írskej právne úpravy, nemožno vyvodiť, že Írsko si nesplnilo povinnosť prebrať dotknuté ustanovenia.
- 57 Pôsobnosť novej definície „dotknutá verejnosť“, ktorá tak bola zavedená smernicou 2003/35, možno analyzovať, ako to uvádza v bodoch 36 a 37 návrhov generálna advokátka, len vzhľadom na všetky práva, ktoré uvedená smernica „dotknutej verejnosti“ priznáva, pretože ide o dva neoddeliteľné aspekty.
- 58 V tejto súvislosti Komisia neuvádza, do akej miery „dotknutá verejnosť“, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá postupmi environmentálneho rozhodovania alebo má na nich záujem, nedisponuje právami, ktorých nositeľom má byť v zmysle zmien a doplnení zavedených smernicou 2003/35.
- 59 Napokon je potrebné uviesť, že tvrdenia Komisie v súvislosti s tým, ako judikatúra poníma mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia ako organizácie patriace k „dotknutej verejnosti“, sa týkajú hlavne prípadnej nečinnosti pri účinnom uplatňovaní práv, ktorých sa tieto organizácie môžu dovolávať, a to najmä v rámci súdneho preskúmania, a preto sa nachádzajú mimo rámca výhrady založenej na nedostatku prebratia, o ktorej má Súdny dvor výlučne rozhodovať.
- 60 Z uvedených skutočností vyplýva, že druhá výhrada, v rozsahu, v akom sa týka požiadavky prebratia ustanovení článku 3 bodu 1 smernice 2003/35, nie je dôvodná.

O požiadavke prebratia článku 3 bodov 3 až 6 a článku 4 bodov 2 a 3 smernice 2003/35

— Argumentácia účastníkov konania

- 61 Podľa Komisie článok 3 body 3 až 6 a článok 4 body 2 a 3 smernice 2003/35 neboli predmetom úplného prebratia.
- 62 Pokiaľ ide o tieto ustanovenia, Írsko tvrdí, že prebratie sa uskutočnilo v súvislosti s povolením v oblasti urbanizmu, ale pripúšťa, že na konci lehoty stanovenej v dodatočnom odôvodnenom stanovisku bolo stále potrebné tieto ustanovenia prebrať prijatím právnych noriem týkajúcich sa ostatných postupov povoľovania.
- 63 Pokiaľ ide o ustanovenia článku 4 bodov 2 a 3 tejto smernice, Írsko uznáva, že k uplynutiu lehoty stanovenej v uvedenom odôvodnenom stanovisku ešte malo prijať a oznámiť isté opatrenia súvisiace s úplným prebratím týchto ustanovení.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- 64 Je dôležité pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa má existencia nesplnenia povinnosti posudzovať podľa situácie v členskom štáte ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku (pozri najmä rozsudky zo 4. júla 2002, Komisia/Grécko, C-173/01, Zb. s. I-6129, bod 7, a z 10. apríla 2003, Komisia/Francúzsko, C-114/02, Zb. s. I-3783, bod 9).

- 65 Je nepochybné, že k uplynutiu lehoty stanovenej v dodatočnom odôvodnenom stanovisku Írsko neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie úplného prebratia článku 3 bodov 3 až 6 a článku 4 bodov 2 a 3 smernice 2003/35. Podľa ustálenej judikatúry Súdny dvor nemôže prihliadať na zmeny prijaté po podaní žaloby o nesplnenie povinnosti (pozri najmä rozsudok zo 6. marca 2003, Komisia/Luxembursko, C-211/02, Zb. s. I-2429, bod 6).
- 66 Druhá výhrada, pokiaľ ide o nedostatok prebratia článku 3 bodov 3 až 6 a článku 4 bodov 2 a 3 smernice 2003/35, je preto dôvodná.

O požiadavke prebratia článku 3 bodu 7 a článku 4 bodu 4 smernice 2003/35

— Argumentácia účastníkov konania

- 67 Komisia tvrdí, že Írsko neprebralo požiadavky vyplývajúce z článku 3 bodu 7 a článku 4 bodu 4 smernice 2003/35, teda ustanovení, ktorými boli zavedené jednak článok 10a smernice 85/337 a jednak článok 15a smernice 96/61. Komisia na podporu tejto časti druhej výhrady uvádza päť tvrdení.
- 68 V rámci prvého tvrdenia, ktoré sa týka pojmu dostatočný záujem vymedzeného v článku 3 bode 7 a v článku 4 bode 4 smernice 2003/35, Komisia tvrdí, že kritérium vzťahujúce sa na preukázanie „vážneho záujmu“, ktoré sa uplatňuje v rámci osobitného zákonného postupu pri žiadosti o súdne preskúmanie rozhodnutí príslušných orgánov v oblasti urbanizmu, teda postupu upraveného v článku 50 PDA, nezodpovedá pojmu „dostatočný záujem“ stanovenému v uvedenej smernici.

- 69 Určenie tohto kritéria prísnejšie ako v článku 10a smernice 85/337, zavedenom článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a v článku 15a smernice 96/61, zavedenom článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, sa podľa Komisie rovná neprebratiu požiadaviek stanovených v smernici 2003/35.
- 70 Napokon Komisia uvádza, že dva rozsudky High Court (Írsko), a to zo 14. júla a z 8. decembra 2006, ktoré boli vyhlásené vo veci Friends of the Curragh Environment Ltd, poukazujú na to, že systém súdneho preskúmania, ktorý je platný v Írsku, nemožno považovať za systém, ktorý by vykonával smernicu 2003/35, keďže High Court v druhom z uvedených rozsudkov v súvislosti s preskúmaním „vážneho záujmu“ uviedol, že táto smernica nebola do írskeho práva prebratá.
- 71 Írsko spochybňuje relevantnosť uvedených rozhodnutí High Court, keďže sa predovšetkým týkajú otázky priameho účinku smernice 2003/35.
- 72 Dodáva, že z rozsudku vyhláseného High Court 26. apríla 2007 vo veci Sweetman naopak vyplýva, že uvedené ustanovenia dotknutej smernice sú vykonané prostredníctvom súdneho preskúmania doplneného osobitnými procesnými pravidlami upravenými niektorými právnymi normami, a to najmä článkom 50 PDA, keďže kritérium vážneho záujmu bolo súdom kvalifikované ako flexibilné a súd v súvislosti s ním dospel k záveru, že nie je v rozpore s článkom 10a smernice 85/337, zavedeným článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35.
- 73 V rámci druhého tvrdenia Komisia poukazuje na neexistenciu prebratia článku 10a smernice 85/337, zavedeného článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a smernice 96/61, zavedeného článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, a to z dôvodu, že do írskeho práva nebola v rozpore s prvým odsekom každého z týchto ustanovení prebratá požiadavka, podľa ktorej môže navrhovateľ spochybníť vecnú zákonnosť rozhodnutia, aktu alebo nečinnosti, ktoré spadajú do pôsobnosti smerníc o účasti verejnosti.

- 74 Írsko v tejto súvislosti tvrdí, že uvedené akty nevyžadujú, aby bolo stanovené vyčerpávajúce preskúmanie vecnej stránky rozhodnutia, ale len to, aby bola zavedená možnosť napadnúť vecnú zákonnosť rozhodnutia. Takáto kontrola je v írskom práve zabezpečená.
- 75 Írsko tiež tvrdí, že požiadavky stanovené v článku 10a smernice 85/337, zavedenom článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a smernice 96/61, zavedenom článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, sú do írskeho práva prebraté vzhľadom na existenciu súdneho preskúmania írskymi súdmi. Cieľom súdneho preskúmania je umožniť istú formu kontroly rozhodnutí a konania súdov, ako aj správnych orgánov tak, aby bolo zabezpečené, že úlohy zverené týmto orgánom sú plnené správne a zákonne.
- 76 Okrem toho sa podľa tohto členského štátu na opravné prostriedky podané proti orgánom príslušným v oblasti urbanizmu uplatní osobitné súdne preskúmanie upravené v článkoch 50 a 50 A PDA.
- 77 Komisia vo svojom treťom tvrdení uvádza, že Írsko neprijalo žiadne opatrenia na zabezpečenie prebratia požiadaviek súvisiacich s rýchlosťou konaní uvedených v článku 10a smernice 85/337, zavedenom článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a v článku 15a smernice 96/61, zavedenom článkom 4 bodom 4 tej istej smernice.
- 78 Vo svojom štvrtom tvrdení Komisia uvádza rovnaký nedostatok prebratia, pokiaľ ide o požiadavku, aby tieto konania neboli nedostupne drahé, pričom tvrdí, že v oblasti nákladov neexistuje maximálna výška uplatniteľná na sumu, ktorú bude musieť zaplatiť neúspešný navrhovateľ, keďže žiadne ustanovenie neobsahuje zmienku o požiadavke, aby konania neboli nedostupne drahé.

- 79 Podľa Írska sú existujúce konania primerané, spravodlivé a nie sú nedostupne drahé. Okrem toho umožňujú rýchlu kontrolu rozhodnutí, na ktoré sa vzťahujú smernice 85/337 a 96/61, zmenené a doplnené smernicou 2003/35.
- 80 Napokon v rámci svojho piateho tvrdenia Komisia Írsku vytýka, že v zmysle povinnosti, ktorú mu ukladá článok 10a šiesty odsek smernice 85/337, zavedený článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článok 15a šiesty odsek smernice 96/61, zavedený článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, nesprístupnilo verejnosti praktické informácie týkajúce sa prístupu k správne a súdne preskúmaniu.
- 81 Írsko zastáva názor, že túto povinnosť si splnilo, keďže Order 84 Pravidiel vyšších súdov, uvedený v bode 17 tohto rozsudku, je právnou normou, a okrem toho existuje internetová stránka írskeho súdneho aparátu, ktorá opisuje jednotlivé súdy a ich právomoci a umožňuje prístup k rozsudkom High Court.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 82 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie týkajúce sa záujmu na konaní, z článku 10a prvého odseku písm. a) a b) smernice 85/337, zavedeného článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a z článku 15a prvého odseku písm. a) a b) smernice 96/61, zavedeného článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, vyplýva, že členské štáty zaistia, aby v súlade s ich príslušnou vnútroštátnou právnou úpravou dotknutá verejnosť, ktorá má dostatočný záujem na konaní alebo ktorá tvrdí, že došlo k porušeniu práva v prípadoch, kde to právne predpisy členského štátu požadujú ako predbežnú podmienku, mala prístup k opravným prostriedkom za podmienok upresnených týmito ustanoveniami, pričom určia, čo predstavuje takýto dostatočný záujem na konaní alebo takéto porušenie práva, a to v súlade s cieľom, ktorým je poskytnúť verejnosti široký prístup k spravodlivosti.

- 83 Je nepochybné, že tým, že sa navrhovateľom, príslušníkom „dotknutej verejnosti“, ktorí sa môžu odvolávať na záujem zodpovedajúci podmienkam vyjadreným v článku 50 A ods. 3 PDA, umožnilo podať opravný prostriedok proti niektorým opatreniam územného plánovania, Írsko prijalo ustanovenia, z ktorých vyplýva, že právo na prístup k spravodlivosti priznané v tejto konkrétnej oblasti priamo závisí od existencie záujmu týchto navrhovateľov na konaní, ako to v bode 57 návrhov uviedla generálna advokátka.
- 84 V tejto súvislosti a vzhľadom na to, že Komisia — tak ako to bolo uvedené v bode 49 tohto rozsudku — napáda len neexistenciu prebratia niektorých ustanovení, keďže výslovne vyjadrila, že nemá v úmysle namietat nesprávne alebo neúplné prebratie, nie je potrebné overovať, či kritérium založené na vážnom záujme, tak ako ho uplatňujú a vykladajú írske súdy, zodpovedá kritériu dostatočného záujmu vyplývajúceho zo smernice 2003/35, pretože to by viedlo k skúmaniu kvality prebratia osobitne s ohľadom na právomoc, ktorú uvedená smernica priznáva členským štátom na účely vymedzenia pojmu dostatočného záujmu v súlade s cieľom, ktorý smernica sleduje.
- 85 Okrem toho druhý rozsudok High Court vo veci Friends of the Curragh Environment Ltd, na ktorý sa Komisia v prvom rade odvoláva, bol vyhlásený na základe právnej úpravy uplatniteľnej pred zmenami a doplneniami zavedenými do PDA v roku 2006 a v každom prípade nepostačuje na preukázanie vytýkaného nedostatku prebratia.
- 86 Prvé tvrdenie teda nie je dôvodné.
- 87 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, je nepochybné, že v írskom práve existuje okrem osobitného zákonného postupu upraveného v článkoch 50 a 50 A PDA súdne preskúmanie upravené v Order 84 Pravidiel vyšších súdov. Toto preskúmanie umožňuje požadovať zrušenie rozhodnutí alebo aktov v rámci kontroly rozhodnutí a konania súdov, ako aj správnych orgánov tak, aby bolo zabezpečené, že úlohy zverené týmto orgánom sa plnia v súlade so zákonom.

- 88 Rôzne takto zavedené opravné prostriedky, ktoré možno podať na súde, sa môžu uplatniť na rozhodnutia, akty alebo nečinnosť, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia smerníc 85/337 a 96/61, zmenených a doplnených smernicou 2003/35, a týkajúcich sa účasti verejnosti, najmä v osobitnej oblasti urbanizmu, a preto môžu byť považované za prebratie článku 10a smernice 85/337, zavedeného článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a smernice 96/61 zavedeného článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, v rozsahu, v akom vyžadujú, aby navrhovateľ mohol napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť týchto rozhodnutí, aktov alebo nečinnosti.
- 89 Keďže Súdnemu dvoru nebola predložená výhrada založená na nesprávnom prebratí týchto ustanovení, nemôže preskúmať tvrdenia predložené Komisiou a týkajúce sa rozsahu kontroly reálne uskutočňovanej v rámci súdneho preskúmania, tak ako vyplýva osobitne z judikatúry High Court.
- 90 Druhé tvrdenie preto nie je dôvodné.
- 91 Pokiaľ ide o tretie tvrdenie týkajúce sa neexistencie prebratia článku 10a smernice 85/337, zavedeného článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a smernice 96/61, zavedeného článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, v rozsahu, v akom stanovujú požiadavky týkajúce sa rýchlosti konania, toto tvrdenie nie je odôvodnené vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bode 49 tohto rozsudku, keďže z článku 50 A ods. 10 a článku 50 A ods. 11 písm. b) PDA vyplýva, že príslušné súdy musia konania viesť so všetkou starostlivosťou, ktorú umožňuje riadny výkon spravodlivosti.
- 92 Pokiaľ ide o štvrté tvrdenie týkajúce sa nákladov na konanie, z článku 10a smernice 85/337, zavedeného článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a smernice 96/61, zavedeného článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, vyplýva, že konania upravené týmito ustanoveniami nesmú byť nedostupne drahé. Uvedené ustanovenia sa

týkajú len nákladov vyplývajúcich z účasti na takýchto konaniach. Táto požiadavka nezakazuje súdom rozhodnúť o náhrade trov konania, pod podmienkou, že ich výška bude uvedenej požiadavke zodpovedať.

93 Aj keď je nepochybné, že írské súdy majú možnosť upustiť od zaviazania účastníka konania, ktorý nebol v spore úspešný, na náhradu trov konania a navyše môžu rozhodnúť, že náklady, ktoré tento účastník znášal, nahradí druhý účastník konania, je nutné konštatovať, že ide len o súdnu prax.

94 Len táto prax, ktorá svojou povahou nie je istá, nemôže byť vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ustálenej judikatúry Súdneho dvora pripomenutej v bodoch 54 a 55 tohto rozsudku považovaná za riadne vykonanie povinností vyplývajúcich z článku 10a smernice 85/337, zavedeného článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a smernice 96/61, zavedeného článkom 4 bodom 4 tej istej smernice.

95 Štvrté tvrdenie je teda dôvodné.

96 Pokiaľ ide o piate tvrdenie, je potrebné pripomenúť, že jedným z principiálnych východísk smernice 2003/35 je prístup k spravodlivosti v oblasti životného prostredia v súlade s Ārhuským dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.

97 V tejto súvislosti sa povinnosť spočívajúca v tom, aby boli verejnosti dostupné praktické informácie o prístupe k správneému a súdneému preskúmaniu, stanovená v článku 10a šiestom odseku smernice 85/337, zavedenom článkom 3 bodom 7 smernice 2003/35, a článku 15a šiestom odseku smernice 96/61, zavedenom článkom 4 bodom 4 tej istej smernice, musí analyzovať ako povinnosť s presným výsledkom, na ktorej splnenie musia dohliadať členské štáty.

98 V prípade neexistencie osobitného zákonného alebo iného právneho ustanovenia týkajúceho sa informácie o právach, ktoré sú takto verejnosti ponúkané, sa nemôže samotné sprístupnenie pravidiel týkajúcich sa správneho a súdneho preskúmania a ani možný prístup k súdnym rozhodnutiam prostredníctvom zverejnenia alebo na elektronickom základe považovať za dostatočne jasné a presné zabezpečenie toho, aby dotknutá verejnosť mohla poznať svoje práva týkajúce sa prístupu k spravodlivosti v oblasti životného prostredia.

99 Piate tvrdenie sa teda musí prijať.

100 Z uvedených okolností vyplýva, že druhá výhrada, v rozsahu, v akom sa týka požiadavky prebratia článku 3 bodu 7 a článku 4 bodu 4 smernice 2003/35, v súvislosti so štvrtým a piatym tvrdením je dôvodná.

O nedodržaní článku 6 prvého odseku smernice 2003/35 v rozsahu, v akom nebola dodržaná povinnosť informovať Komisiu

— Argumentácia účastníkov konania

101 Komisia tvrdí, že informácie, ktoré jej predložilo Írsko v súvislosti s prebratím ustanovení smernice 2003/35, ktoré zaviedli článok 10a smernice 85/337 a článok 15a smernice 96/61, nie sú dostatočné.

102 V tejto súvislosti uvádza, že Írsko ju neoboznámilo s judikatúrou zakladajúcou prístup dotknutej verejnosti k súdnemu preskúmaniu alebo s presnými právnymi normami umožňujúcimi preukázať, že práva a povinnosti upravené v týchto ustanoveniach boli

prebraté, najmä v súvislosti s požiadavkou súdneho preskúmania, ktoré by bolo primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé.

103 Komisia dodáva, že nebola informovaná o príslušnej vnútroštátnej judikatúre týkajúcej sa konkrétne využívania opravných prostriedkov v súvislosti so smernicou 2003/35, a osobitne, že jej Írsko nedoručilo rozsudky vyhlásené High Court vo veci Friends of Curragh Environment Ltd, ku ktorým získala prístup z iného zdroja.

104 Írsko pripúšťa, že si úplne nesplnilo povinnosť informovať Komisiu, stanovenú v článku 6 smernice 2003/35. Spresňuje však, že vzhľadom na to, že ustanovenia článku 3 bodu 7 a článku 4 bodu 4 tejto smernice už boli prebraté do existujúcich právnych noriem, nebolo povinné tieto normy oznamovať.

— Posúdenie Súdnym dvorom

105 Treba pripomenúť, že kým v rámci konania o nesplnení povinnosti podľa článku 226 ES prináleží Komisii, ktorá má preukázať existenciu údajného nesplnenia povinnosti, aby predložila Súdnemu dvoru dôkazy potrebné na to, aby mohol preveriť existenciu uvedeného nesplnenia povinnosti, a to bez toho, aby sa pritom mohla opierať o akúkoľvek domnienku, členským štátom na druhej strane prináleží podľa článku 10 ES uľahčiť Komisii splnenie si úlohy pozostávajúcej podľa článku 211 ES najmä zo zabezpečenia uplatňovania ustanovení Zmluvy ES, ako aj ustanovení prijatých inštitúciami na jej základe (pozri najmä rozsudky z 12. septembra 2000, Komisia/Holandsko, C-408/97, Zb. s. I-6417, body 15 a 16, ako aj z 16. júna 2005, Komisia/Taliansko, C-456/03, Zb. s. I-5335, bod 26).

- 106 Na účely pripomenuté v tejto judikatúre ukladá článok 6 smernice 2003/35, rovnako ako ostatné smernice, členským štátom povinnosť informovať.
- 107 Informácia, ktorú sú členské štáty povinné takto poskytnúť Komisii, musí byť jasná a presná. Musí jednoznačne označovať tie zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, o ktorých sa členský štát domnieva, že si nimi splnil jednotlivé povinnosti, ktoré mu ukladá smernica. Pri absencii takejto informácie Komisia nie je schopná preveriť, či členský štát smernicu skutočne a úplne uplatnil. Nesplnenie tejto povinnosti členským štátom, či už ide o úplnú absenciu informácie, alebo o nedostatočne jasnú a presnú informáciu, môže samo osebe odôvodniť začatie konania podľa článku 226 ES vedúceho k určeniu nesplnenia tejto povinnosti (pozri rozsudok zo 16. júna 2005, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 27).
- 108 Okrem toho, hoci prebratie smernice môže byť zabezpečené vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré už sú účinné, členské štáty v tomto prípade nie sú zbavené formálnej povinnosti informovať Komisiu o existencii uvedených predpisov s cieľom umožniť jej posúdenie ich súladu so smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 2005, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 30).
- 109 Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci mala účinná právna úprava sama osebe zabezpečiť vykonanie ustanovení smernice 2003/35 o prístupe k spravodlivosti v oblasti životného prostredia, Írsko bolo povinné Komisiu oboznámiť s dotknutými zákonnými a inými právnymi ustanoveniami, a to bez toho, aby sa mohlo odvolávať na predchádzajúce oznámenia týchto noriem vnútroštátneho práva, uskutočnené v rámci prebratia smerníc 85/337 a 96/61, tak ako platili pred zmenami a doplneniami zavedenými smernicou 2003/35.
- 110 Írsko bolo tiež povinné — vzhľadom na to, že tvrdilo, že prebratie konštatovala judikatúra vnútroštátnych súdov, konkrétne judikatúra High Court — oznámiť Komisii presný stav tejto judikatúry, čím by Komisii umožnilo overiť, či skutočne vykonalo

smernicu 2003/35 výlučne na základe uplatnenia vnútroštátneho práva existujúceho pred nadobudnutím jej účinnosti, a zabezpečiť kontrolu, ktorá jej v zmysle Zmluvy prináleží.

111 Z toho vyplýva, že druhá výhrada je v rozsahu, v akom sa týka porušenia povinnosti informovať Komisiu, dôvodná.

112 Preto je vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy potrebné konštatovať, že Írsko si tým, že

— v súlade s článkom 2 ods. 1 a článkom 4 ods. 2 až 4 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, neprijalo všetky nevyhnutné opatrenia, aby pred udelením povolenia všetky projekty, ktoré môžu mať podstatný vplyv na životné prostredie a ktoré patria do kategórie výstavba ciest uvedenej v prílohe II bode 10 písm. e) smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, boli predmetom postupu povolenia a posúdenia ich vplyvov na životné prostredie, tak ako to vyplýva z článkov 5 až 10 tejto zmenenej a doplnenej smernice, a

— neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 3 bodmi 3 až 7 a článkom 4 bodmi 2 až 4 smernice 2003/35 a o niektorých z týchto ustanovení neinformovalo Komisiu,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 97/11, a z článku 6 smernice 2003/35.

113 V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

O trovách

- 114 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V súlade s článkom 69 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku však Súdny dvor môže rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci nemali úspech len v časti predmetu konania, alebo z výnimočných dôvodov.
- 115 Aj keď v prejednávanej veci Komisia navrhla zaviazat Írsko na náhradu konania, je potrebné zohľadniť okolnosť, že žalobkyňa nemala úspech vo veľkej časti svojich dôvodov. Je preto potrebné rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Írsko si tým, že,

- v súlade s článkom 2 ods. 1 a článkom 4 ods. 2 až 4 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, neprijalo všetky nevyhnutné opatrenia, aby pred udelením povolenia všetky projekty, ktoré môžu mať podstatný vplyv na životné prostredie a ktoré patria do kategórie výstavba ciest uvedenej v prílohe II bode 10 písm. e) smernice 85/337, zmenenej

a doplnenej smernicou 97/11, boli predmetom postupu povolenia a posúdenia ich vplyvov na životné prostredie, tak ako to vyplýva z článkov 5 až 10 tejto smernice, a

- neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 3 bodmi 3 až 7 a článkom 4 bodmi 2 až 4 smernice 2003/35/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia, a ktorou sa menia a dopĺňajú s ohľadom na účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti, smernice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, a o niektorých z týchto ustanovení neinformovalo Komisiu Európskych spoločenstiev,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 85/337, zmenenej doplnenej smernicou 97/11, a z článku 6 smernice 2003/35.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Komisia Európskych spoločenstiev a Írsko znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy